

למעלה מאלף טון פגזים. העריקת תדרוש אולי שלושה ימים, על יד הנמל כבר
היכו 27 סכונות משא גדולות מאוד - הפעם אזרחיות, של שלוש חברות. האניה
הגיעה רק בעוד.

פסקות בהעברה זו שלוש אניות, וכשכולן תחזורנה לאלג'יר יצאו משם
לסולון וימפנו שוב "בחורח" - כל אחת שלוש פעמים, ב-11 לח"ז יצאו שוב
מסולון, והמחזור השני יגיע הנה ביום 18. האניה הראשונה תביא סוסר-שרטנים
- כל אניה תצרך 13-14 טנקים, באופן שרק בשלוש אניות יגיעו אלינו ארבעים
ה"סופריכ".

המחזור השלישי יביא שוב AMX. ביום 18 צריכים להגיע גם 18
המיסטרס הראטוניס. 3 הוטרס עתידים להגיע באוקטובר-נובמבר.

4.8.56

ראשי פרקים ונתונים על "התעלה". היא נבטרה בשנת 1869. בשנת 1875
רכש דיזרעאלי ע"י הלוואה של 4 מיליון ל"כ מרוסילר בלי יריעה הפרלמנט
אך בהסכמת המלכה ויקטוריה 41/6 של מניות התעלה שהיו מייבנה לנדיב. הכנסה
ברוסו של התעלה בשנה הקודמת הייתה 99 מיליון דולר. הכנסה נטו 31 מיליון.
הטונג' חשנחי שעבר בתעלה היה 102.000.000 (פעמים כאשר בתעלה עומה). אניות
של 48 אניות חצו התעלה. אנגליה בראש, ארה"ב במקום השני. הבסיסים הבריטיים
בתעלה (כולל שדות העומה, מחסנים ודרכי קשר ותחבורה) עלו ביליון דולר.

לפני ארבע שנים הודח מארוק. לפני שנתיים הכריז נאצר על פתיחת "הקופה החדשה ביחסי ידידות עם בריטניה וארצות המערב מיוסדים אימון הדדי, ושיחוף מעולה". ביום כיולי ש"ז חפס נאצר את ההעלה. בשנת 1954 הקיץ הקץ על כיבוש בריטי בהעלה. לפני חודש עזב החייל הבריטי האחרון בסיסי ההעלה. ארה"ב ואנגליה קוו שנאצר יתחבר עם הגוש המערבי. בדצמבר 1955 אצטלצ הבטיחו ארה"ב ובריטניה לעזור בבנין סכר אסואן שיעלה 1.3 ביליון דולר. הבטיחו לנאצר מענק חפשי של 70 מיליון, טלווה של 200 מיליון. נאצר מתוך ראייה חולשת המערב הפיץ ידיעה כי הסובייטים יעזרו לו בבנין הסכר. טוף טוף החלו להבין בווינגטון ובלונדון מגמתו האטחית של נאצר. ביולי הודיעו ארה"ב ואנגליה לנאצר כי "כתנאים קיימים" לא ישתתפו בבנין הסכר כי הם ממקמים ביכלחה על מצרים לבצע חכניה זו. כעבור יומים הודיע שר החוץ הסובייטי שאין בדעת רוסיה לעזור למצרים בבנין הסכר. ביום 26 ביולי הכריז נאצר על הלאטת ההעלה. יומים לפני זה תקף בהריפות אה ארה"ב בחנוכה ביה זיקוק חדש אצל על חמיצה שקרים בדבר מצבה הכלכלי של מצרים "אני מבזבז אליכם אמריקנים ואומרו היחנקו עד מוות בחמה אמכם". ביום ו', 27 ביולי הכריז נאצר על מצב כלחמה במצרים, וביום 30 ביולי איים כי כל "ההערבות" עלולה להביא לסגירת ההעלה.

בשלוש השנים האחרונות גדלה ההכנסה הלאומית במצרים קצת למעלה מאחוז אחד לשנה. בשנת 1954 הגיעה ההכנסה הלאומית לסכום של 868,000,000 ל"מ (כל ל"מ = 2.85 דולר), זה היה גידול ב-1.3%, לעומת 1953. ההסערה של הכנסת 1955 היא 880,000,000 ל"מ (גידול של 1.5%), ז"א הכנסה לכל נפש 38 ל"מ או 100 דולר (180 ל"מ) - בישראל ההכנסה לנפש 367 ל"מ). לפי מבקר המדינה וההכנסה לנפש בישראל בשנת 1955 היא 324 ל"מ.

אורך התעלה הוא 140 מיל, הרוחב בקרקע התעלה הוא 180 רגל, על ידי

החומים - 500 רגל. המעבר נמשך באופן כסוע 15 שעות.

הבסיסים הבריטים מהפסדים באורך של 50-70 כיל לאורך התעלה. לדעת

חנסון ו. בולדווין אין התעלה חיונית בשכיל המערב, לא מבחינה כלכלית ולא

מבחינה אסטרטגית. חשיבות התעלה עלתה לרגל שירת הנפט במזה"ת, אולם צנורות

נפט מסדות אלה ליב ההיכוך עושים התעלה לכיוונה, וגם יתכן לגסוע דרך צוק

החקווה הסוכה (בדרום אפריקה).

- בעשר בבוקר הלכנו עם דורי לראות בניני "קריה החכניון" . קפלנסקי

עמד לבנוה החכניון בשטח מעברת סירה. המקום לא מצא חן בעיני והצעתי לבנות

הסכניון על הכרמל. לקחתי מפת אדמות הטכסלה ולפני ארבע שנים בחרתי המקום

הנוכחי שנמטר לסכניון (כאלף ומאתיים דונם). לע"ע נבנה כולו רק הסכניון

האווירונומי - שתוכנן ע"י רטנר. בית בנוי בסוב טעם. עוד בנינים אחדים -

לפיסיקה ולמסמסיקה, להשטל ועוד הם באמצע בנינם. נבנו כמה בתי דיור לתלמידים

- שנים בחדר, שכר דירה לתלמידים 12 ל"י לחודש. וכל "זוג" כזה - חדר שנה

ולמטה או למעלה - חדר עבודה. כרגע, בימי החופש דירות אלה מושכרות לקבוצה

של 3 חיילים משוחררים טפתחו פה בית הבראה.

- אח"כ בא אצלי אבא. דיברנו על בעיות הועידה והכלכלה. הוא טכור שלושה

דברים אלה יתקנו המצב במפלגה: קבוצה שחאה לה הטמכות להשליט מרות במפלגה

(מזכירות של 7-9 בעלי סמכות), חברות יותר טובה וארגון יותר מעולה. יש

לחכנים היקונים רדיקליים באיגוד המקצועי: פטורי יעל (כעיריה לדבריו יש

10% עובדים מיותרים, כלומר 200 אנשים שעולים 800,000 ל"י לשנה, שזה עול

מיוחד על משלכי המהיב. יש להעלות טריון העבודה - ק"י ככונות וחדשות. יש לבטל מנסיה בלי חשלוני העובדים ועוד,

- למנות ערב חזרחי לירושלים.

מיד בא חדי. יש מכתב דודרים שהיא עכשיו מקבלת מנסיה בהחבריה וכן היא מוכנה לבוא לטח הדסים. תהיה טח ב-12 באבגוטס. חדי קיבל גם ידיעה טאלי בינזבורג שיש כאילו מנסה בחברות הנפט, ולכן כבוד חדי שיש אפשרות להנחת צנור מאילת לאחד מנמלינו בים התיכון. אני מעקף במציאות בפנה. המקודה של דלט שלשלם לממשלה מצרים בעד מעבר והצהרתו כי לא התחייב לשום דבר אחרי חושידה היכיה בענין סואץ - טוכיחות לאן טניו מועדות. זהו גרוע טסינכן, זו תקיעה מכין כבב אנגליה וצרפת ואולי בנאסו כולו.

בכל זאת יש לברר אצל האח טח הם הרוחות המנסבות ויש להכין מקציב

משוער של צנור מסוג זה.

5.8.56, יום א'

קיימנו היום שחי ישיבות הממשלה. הבוקר - לענינים שוטפים. לאח"צ - דיון מדיני כולל שנפתח על ידי, לפי טעם דיבר רק רוזן, ברזילי (דורש הצעת שלום לארבע מעצמות), שמירא (בתצב דיבר בעיקר על כעיות מנימיות) ובר-יהודה. הסקנו בשבע כששומים עדיין: גולדה, אשכול, קדיס, בנטוב, נמיר, כרמל.